

Forfatter: Kaalund, H. V.

Titel: EN FORKLARING.

Citation: Kaalund, H. V.: "EN FORKLARING.", i Kaalund, H. V.: *Samlede Digte*, udg. af OTTO BORGHSENIUS , 1898, s. 402. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kaalund01-shoot-workid95294/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Digte

for mig er den stor, — jeg blues derved,
den plumred mig Sjælens Kilde!
Blandt alt hvad Andet jeg har forskyldt,
som angrende jeg har forsøgt at sone,
jeg bærer den med i den Rejsebylt,
hvormed jeg skal staa for Guds Throne!

EN FORKLARING.

(1869).

Om jeg, der steg engang i lyrisk Flugt,
er bleven nu saa arm paa Stof til Sange,
at jeg kun byde kan min Fortids Frugt,
saa spørger ej blot Du, men Mange — Mange.

Ak, Ven! Paa Verden har jeg mig forslugt;
det gaar mig som den store Kvælerslange:
med smaa Kaniner kan jeg let faa Bugt,
men tænk Dig: med en Oxe, som kan stange!

Paa Verdensoxen har jeg mig forslugt
og faaet den i Halsen — i den vrange;
til at fordøje har alt Aar jeg brugt.
— Den Mundfuld var for vældig, er jeg bange!

I TRISTE TIMER.

Hav Tak, min Ven, for det lystige Brev,
som Du mig dernede fra Syden skrev!
De flotte Vers, de vingede Ord
har glædet mig mér, end maaske Du tror;
de virked paa mig som et Foraarspust
af den Luft, hvormed Du har fyldt din Lunge;
Du kan tro, det kom mig belejligt just:
Vejret var trist — mine Tanker tunge —
taageindhyllet Fængslet stod —
Kragerne selv havde tabt deres Mod,
de sad paa Ringmuren ganske forknytte.
— Jeg syntes, Verden hang ved min Fod
som en uhyre Skarnbøtte!
Jeg var træt og sørgmodig: gaaet istaa;
jeg kom derovre fra „Ulykkens Huler“
i det Brødens Palads, hvis Celler smaa
alskens Jammer for Lyset skjuler:
værkbrudne Sjæle, — Menneskevrang —
Folk, der har tabt her paa Jord deres Sag —
haarde Halse — gordiske Knuder!
— mit daglige Selskab. — Ved alle Guder,
sligt kan nok Humøret til Jorden slaa!
Ja, var blot Himmelen altid blaa!
Men tænk Dig: i skumle Novemberdage
i en Egn saa flad som en Pandekage
med et bundløst Føre som Syltetøj paa!